

פסק דין

(הכרעת דין וגזר דין)

הנקבלים לומדים בפקולטה להנדסה. במסגרת הקורס "שיטות חישוביות בהנדסה ביו רפואית" אליו היו רשומים, היה על הנקבלים להגיש תרגיל מחשב הנערך ומוגש בזוגות. מבדיקת התרגיל אותו הגישו עלה שהנקבלים העתיקו אותו במלואו מתרגיל שהוגש שנה קודם לכן. על פי הנטען בכתב הקובלנה, במעשה זה עברו הנקבלים עבירה של הונאה בעבודה והפרת הוראות (עבירות לפי ס' 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח), בהתאמה).

דיון ההקראה התקיים בפני הממונה על המשמעת דאז, פרופסור שרון חנס, ב-14 באוגוסט 2011. במהלך דיון ההקראה הודו הנקבלים בעבירות שיוחסו להם והורשעו על ידי פרופ' חנס. בסיום אותו דיון ניתן פסק דין ובו קבע הממונה דאז שהנקבלים מורשעים בעבירה של הונאה בעבודה והפרת הוראות (לפי סעיפים 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת), וכי ייקבע מועד לטיעונים לעונש.

מאז אותו דיון פרש פרופ' חנס מתפקידו והוחלף על ידי. ביום 8 בנובמבר 2011 התקיים דיון בפניו ובו הושמעו טיעונים לעונש. המקור למורכבות הדיון הוא בכך שמצבם של הנקבלים מבחינת לימודיהם אינו זהה. הנקבל 1 סיים כבר את לימודיו ואילו הנקבל 2 עדיין לומד באוניברסיטה, אם כי הוא מתעתד לסיים את לימודיו בתום הסמסטר הקרוב (סמסטר א' תשע"ב). למרות הבדל זה, העונש האפקטיבי המרכזי לגבי שניהם הוא מניעת אישורים. הקבילה ביקשה שנטיל על הנקבל 1 עונש של מניעת אישורים עד לסוף חודש יוני ואילו על הנקבל 2 – עונש של מניעת אישורים לתקופה של עשרה חודשים עד שנה. הסניגור, מצדו, ביקש שנתחשב בכך שהנקבלים מבקשים להתקבל למקומות עבודה ולעבוד כמורים, וכי למניעה ממושכת של אישורי לימודים תהיה השלכה קשה על יכולתם להתפרנס. בהתחשב במצבם הכלכלי הקשה, טען הסניגור, יש לקצר את משך הזמן האמור למינימום. לפיכך, ביקש כי על הנקבל 1 יוטל עונש של 6 חודשים שיוחל רטרואקטיבית מאוגוסט ואילו על הנקבל 2 יוטל אותו עונש מיום הדיון. עם זאת, לאור נחיצותם של האישורים עבור הנקבל 1, ביקש הסניגור שיתווספו עבודות שירות במקום מניעת האישורים הארוכה, וכי העונש לא יחול על אישורים לשם הוצאת תעודת הוראה.

הנקבלים העידו בפניי. שניהם מגיעים מרקע כלכלי דל ולשניהם קשיים משפחתיים וכלכליים ניכרים. שניהם אף הודו בעבירה בהזדמנות הראשונה, לקחו אחריות מלאה על מעשיהם והביעו חרטה שהתרשמתי מכנותה. התרגיל אותו העתיקו הוא רק חלק מהקורס ואינו מהווה את הציון העיקרי בו. לשיקולים אלה נתתי משקל בקביעת העונש.

על אף שהרף המינימלי במקרה של הרשעה בעבירות הונאה הוא שנה (לפי ס' 30 לתקנון המשמעת), אני מסכים עם הקובל והנקבלים שאין לעמוד על רף זה במקרה שבפניי. לאור זהות העבירות והזהות בנסיבות האישיות של הנקבלים, אני סבור שיש להטיל עליהם עונש זהה. כאמור, מניעת אישורים היא העונש האפקטיבי בנסיבות אלה, בהם הרחקה בפועל אינה אפשרית עוד. בלא אישורים לא יכולים הללו להציג את הישגיהם הלימודיים לגורמים שונים ואף לא את זכאותם לתואר. במקרה של הנקבלים, כאמור, זהו עונש חמור במיוחד. לאור הנסיבות המקילות – הודאה מיידית, חרטה כנה ונסיבות כלכליות ומשפחתיות קשות – הגעתי לכלל מסקנה שיש להעמיד את משך מניעת האישורים על שבעה (7) חודשים, מעט יותר מהמקבילה לסמסטר אחד של הרחקה בפועל. באשר לנקבל 1, אני סבור שיש להתחשב בכך שהוא סיים את לימודיו כבר באוגוסט 2011 ומאז נמנעו ממנו אישורים דה פקטו. באשר לנקבל 2, יש למדוד את התקופה של מניעת האישורים החל ממועד דיון הטיעונים לעונש.

לפיכך, אני גוזר את עונשם של הנקבלים כדלקמן:

- א. פסילת הקורס והעבודה נשואי הקובלנה.
- ב. הנקבל 1 לא יהיה זכאי לקבל כל אישור מהאוניברסיטה לתקופה של שבעה חודשים, נספרת החל מאוגוסט 2011, קרי עד לסוף פברואר 2012. הנקבל 2 לא יהיה זכאי לקבל כל אישור מהאוניברסיטה לתקופה של שבעה חודשים, נספרת החל ממועד הדיון האחרון, קרי עד ל-8 במאי 2012.
- ג. הרחקה על-תנאי לתקופה של שנה למשך שנתיים מיום שיחזרו הנקבלים ללימודים, אם יבחרו לעשות כן בעתיד.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמידים.

ד"ר ישי בלנק

הממונה על המשמעת